

מוקד הפעילות הריסולומטית במרחב בשבועות הקרובים:
ממלכת הירדן. מצד אחד תנסח הרפובליקה הערבית המאוחדת לחשלים את מרותה על ממלכת חוסיין, ואולי להניעו לקשירת קשרים פורמליים הדוקים. מצד המערב יישבו כל המאמצים למונע לכינת חירון ברשת גמאל עבד אל-נאצר, אם כי ארצות-הברית תזהר מלהציע הצטרפות לברית בגדאד, פן ימוטט הדבר את שלטון המלך חוסיין.

אחד מאמצעי הלחץ של קהיר והמשק על חוסיין: האיום שיכריזו על הצטרפות החלק הפלסטיני של הממלכה ההאשמית לרפובליקה הערבית המאוחדת. במקרה זה, יוכרו המופתי של ירושלים לשעבר, חגי אמין אלי-חוסייני, כראשו הרשמי או הבלתי-רשמי של האזור הפלסטיני בריפובליקה. **ישראל תבטע מארצות-הברית שלא לספק נשק אטומי או טילים לעיראק.** למרות שעד כה לא הצליחה ישראל לשכנע את המערב שלא לספק נשק לשותפה העיראקית של ברית בגדאד, בטענה כי הוא עלול להיות מופעל נגד ישראל, משלים את עצמם חוגים מדיניים בישראל כי תביעה זו עשויה לזכות לאוזן קשבת בנושגנטון. עד כה לא החליטה ארצות-הברית אם לספק נשק חדיש זה לעיראק, אף כי אין בעסדה זאת כל התחשבות בפניות ישראל.

השיחות הבריטיות-מצריות בדבר הפרת התביעות הכספיות ההרדיות יפתימו בקרוב תוך הפכפך. החסדר, שימבע תשלום פיצויים עבור החברות הבריטיות ממוחרסות, יהיה, בקווי הכלליים, נוח יותר למצרים מאשר לאנגלים.

יעבור זמן עד אשר יתחיל כמף המילוח האמריקאי לזרום לישראל. אחרי שהסתיים דיפרטמנט סאן לאשר את המלונה מכספי הבנק לייצוא וייבוא, הפעילו אהדי ישראל לחץ כבד מאחורי הקלעים. על שר החוץ האמריקאי, אשר כתוצאה ממנו מתמנת פשרה: כדי לא לעורר הרגשת הפליה במדינות ברית בגדאד, יאשר הסטייט דיפרטמנט עקרונות את מתן המלונה,

אך ביצועו יידחה למועד נוח יותר למדיניות החוץ האמריקאית.

הממשלה תיאילן לפרסם, כנראה, הכחשה לשמועות כי שרת החוץ תוחלק. גלולה סארי השמינה גאזני ביגיי טענה כי הפרסומים בעתונות הישראלית והעולמית, כאילו יתמנה במקומה משה דיין או שמעון פרס, ששניים להכביד עליה במילוי תפקידה. אולם גם אחרי פירסום הכחשה זו, אין פירוש הדבר שלא יחול שינוי בראשות משרד החוץ.

שר הפנים יעלה בממשלה תביעה לסיוקו של המפקח הכללי של משטרת ישראל. בין תוכניותיה של אחרות העבודה לקראת הבחירות הבאות עומד מסע לעמולה

נגד גילויי השחיתות, ויחזקאל סהר נראה לה כנושא מרכזי במסע זה. אשר מוטב לסלקו בהקדם.

צפויה התקפה חדשה על היועץ המשפטי חיים כהן. הפעם תבוא ההתקפה מצד של פקיד מדינה אשר הועמנו לדין באשמת שוונות וזוכו מאשמה, אולם גם לאחר מכן יעץ חיים כהן למסונים עליהם שלא לחזירם לעבודתם.

אין סיכויים כי תוקם ועדת חקירה ציבורית בפרשת קסטנר ופעילות הסוכנות היהודית בי ימי השואה בהונגריה. המלצות השופטים העליונים בכיוון זה לא יתקבלו על-ידי השלטון, החושש מפני הגילויים העלולים להתגלות לציבור בחקירה כזו.

ייתכן כי דויד בן-גוריון יגנוז לעת עתה את חקיקת חוק העתונות החדש, עליו הוסכם בשיחות שקדמו להקמת הממשלה המחודשת. במקרה זה, עשוי ראש הממשלה להסתפק בניסוח תקנון פנימי של הממשלה, אשר יסדיר את נוהל הפירסום ושמירת הסודיות של דיוני הממשלה.

חברת "מקורות" תקבל עזרה בעקמיין. לפי רמז מגבוה יטילו הרשויות המקומיות השמאליות מים על בארות-מים פרטיות, כדי להשוות את מחיר מימיהן למחיר מקורות. כן יטילו רשויות אלה מס'עסקים על מטעים המצאים בתחומיהן.

צפויה סכנה לייצוא האשלגן והפוספאטים למזרח הרחוק. השר ספיר יסע למזרח כדי לנסות להבטיח שחקים אלה, אשר הנוש המזרחי מציע להם את אותם החומרים. כתמורה יציע ספיר לחזמי אוניות חדשות מיפאן.

הממשלה תחדש את ייבוא הבשר בקנה-מידה גדול. אחרי שנתברר כי תחשיב הבקר המקומי עולה על 8 ל"י לדולאר.

מועלי המתכת עלולים למרוד בהקפאת-השכר, לפי ההסכמים הדו-שנתיים שנחתמו בין ההסתדרות ובעלי-התעשייה. יינתן להם פיצויים על-ידי העברות מדרגה לדרגה.

פירות הקיץ יגיעו לשולחנך מוקדם יותר, הודות לשיטה חדשה של כיסוי המקטאות במעטה פלאסטי, הגורם להבכרת הפרי חודש עד חודש וחצי בסרם זמנו.

העם סערה מתקרבת

באחד מימי השבוע התרחש במרחב השמי המאורע החשוב ביותר מאז הקמתה של מדינת ישראל.

מצרים וסוריה, שתי שכנותיה של ישראל מצפון ומדרום, התאחדו למדינה אחת (ראה במרחב). צעדו בכך את הצעד הראשון ל"הקמת מדינה ערבית מאוחדת לאורך כל גבולות ישראל. בראש איחוד זה יעמוד גבאל עבד אל-נאצר, שדויד בן-גוריון הכי ריז עליו מלחמה.

היה משהו סמלי בכך שראשי-התיבות של המדינה החדשה — הרפובליקה הערבית המאוחדת — הצטרפו בערכית למילה רעים. כי אמנם היה מעשה האיחוד כרעם רחוק, המבשר סערת-רעמים מתקרבת.

מנהיגי ישראל ניסו באומץ-לב רב להעמיד פנים כאילו רעם זה אינו אלא קול-נפץ של אקדח-פורים. אחרי חוסר-תגובה של כמה שבועות, בהם התבשל האיחוד ולבש צורות פשוטות, הודיע לבסוף דובר ממשלתי כי "ישראל שוקלת את עזרתה לגבי איחוד מצריים-סוריה ככובד-ראש".

באותו כובד-ראש שקלו מנהיגי ישראל את ההכנות לקבלת פני משלחת של חברי פרלמנט צרפתיים, את קיצוץ ייבוא הספרים והתקליטים מארצות-הברית, ואת הצורך

שנים את משרד-החוץ הישראלי שלא עשה דבר כדי להשטיע על המאורעות.

ישר לארמון המלך. ביום הששי פירסם הצהרון טעריב קטע ראשון של ספר זכרונותיו של איתן. הפרט החשוב ביותר: אחרי מלחמת תשי"ח המשיך עבד אללה, סבו של חוסיין, לנהל במשך שנים משאיומתן ישרי עם פקידים ישראלים, מ"א אחורי גבו של העולם הערבי כולו. היש-ראלים היו עוברים את הגבול כלילה, בשער מגדלבוים, מוסקים ישר לארמון המלך.

קשה היה להבין למי הועילו זכרונות אלה — מלבד לפולחן-האישיות של איתן עצמו. הלכה למדינאי המרחב היה ברור: לעולם אין להיפגש או להידבר בכל צורה שהיא עם נציג ישראלי, אם אין רוצים להופיע כעבור כמה חודשים או שנים בספר זכרונותיו קבל עם ועדה.

לא היה זה לקח חדש לגמרי. סיפר בשעת נחום וילנסקי, נציג הסוכנות היהודית ב"א קאהיר: הוא הציע למנהיג ערבי פלסטיני חשוב להיפגש עם אליהו ששון, מן המחלקה המדינית של הסוכנות. השיב הערבי: "שום דבר לא יצא מזה. אבל ששון יכתוב דו"ח ארוך, הדו"ח יישלח למאות מנהיגים יהודיים, הם יספרו על זה לנשותיהם, וכעבור כמה ימים ידע כל העולם הערבי שאני בוגד בעצמי".

היה זה הגיון איתן.

צבא

בן הרב

עוד בימי הכנסת הראשונה התעוררה ה" צבאה אם יש לחייב את חברי-הכנסת בשורת צבאי, בחילה-מילואים. אמנם היה משהו פגום בכך שחברי-הכנסת, השולחים אחרים לשימושך במחנות הצה"ל, ימטרו את עצמם מחובה זו. אולם ההצעה נסלה כאשר קם הילל קוק, או ח"כ חרות, וטען טענה נוקבת: אם יכול שרה-בטחון לגייס את חברי-הכנסת, מה ימונע בעדו מלנצל באופן שרירותי סמכות זו כדי להרחיק את מתנגדיו לפני הצבעה חשובה בכנסת?

כאשר גייס שרה-בטחון לאחר מכן את ראשי מרד הימאים (ראה הנידון), הבינו רבים כי דברי קוק לא היו לגמרי שאובים מן האוויר. הם נקלטו מן האוויר השוררת במדינה. השבוע ניתנה שוב הוכחה לכך. **הדחיה הנצחית.** משה נסים, בנו השלישי של הראשון-לציון יצחק נסים, התי יצב ביום הראשון בלשכת-הגיוס בירושלים, לאחר שקיבל פקודה מיוחדת לכך. פקודה זו נשלחה אליו למרות שבפונקס-ההתייצבות שלו היה אישור רשמי תקין, שקבע כי גיוסו נדחה עד אמצע יוני.

גם מועד זה היה לתפארת-המליצה בלבד. כי בהתאם לקנוניה קואליציונית חזיקה, אין מגייסים בישראל בחורי-ישיבות. אך מאחר שאין חוק המשחררם רשמית מגיוס, נדחה גיוסם באופן אוטומטי בכל חצי שנה. מבלי שהבחורים אף יטריחו את עצמם ללשכת-הגיוס.

מה שינה את גורלו של בחור-הישיבה הרשום משה נסים לא ההתמרמרות על כך כי בחורי-ישיבה פטורים מגיוס, למרות שכלו בשקט למלא תפקידים של סמלים דתיים בתנאים מתאימים. גם לא ההתנגדות לכך שאף לא אחד מבניו ובנותיו של הרב נסים התגייס לצה"ל — דבר שנתגלה ברבים לראשונה על-ידי העולם הזה עוד לפני שנה וחצי (העולם הזה 972).

הסיבה היתה הרבה יותר פשוטה. ביג"י התרגו על פעילות הרב נסים, ביהוד אחרי שהטיל חרם על טכס האוכרה לחיים וייצמן, שנערך שלא לפני כללי המסורת. גם הראשון הדתיים, שעצמאותו היתה של הראשון לציון הרגיזה אותם, לא תמכו בו הפעם, מתוך תקווה שהרב יצטרך לבקש סוף-סוף את רחמי-השמים.

שר התעמולה. בן הרב יכול היה לבקש צו על-תנאי נגד שרה-בטחון, שיבוא וינמק מועד לא יבוטל ציה-גיוס. במקרה זה היה על חיים כהן, או שליחו, להישבע כי אמנם ביג"י פעל לפי שיקולי-בטחון טהורים, ולא מתוך נקמות אישית, לאור העובדה ששום בחורי-ישיבה אחר לא גויס. אולם במקרה זה יכול היה חיים כהן לטעון שמשנה נסים אינו בכלל בחורי-ישיבה אמיתי, אלא שרה-התעמולה של אביו, העוסק

חנשיא המיועד של הרפובליקה המאוחדת * חזיו ורעים

לאהיר את הכיכרות המרכזיים בערי ישראל בתאורה מיוחדת בשנת העשור.

מדיניות

לקח איתן

אלו היה קיים במצרים ספרו-הוב של הקרן הקיימת, במהדורה ערבית לאומית, יתכן ששליט מצרים היה רושם בו השבוע, ברוב הוקרה, את הד"ר חלטר איתן.

העולם הערבי עמד על ראשו. גמאל עבד אל-נאצר הצליח להגשים את חלומו הגדול (ראה לעיל). מעמדו של המלך חוסיין, שנחמס בין הסורים והמצרים, היה בכל רע. היה נדמה כי דיה מכב קטנה כדי למוטט את הכסא הצולע של המלך הקטן, ולספח את ממלכת הירדן לרפובליקה ה" ערבית המאוחדת.

אם ביקש עבד אל-נאצר מכשיר מתאים, הרי סוסק לו על-ידי הפקיד הישראלי, בעל המקטרת הנצחית, המנהל מזה עשר

• המדינה שניתנה לגמאל עבד אל-נאצר על-ידי מועצת האומה המצרית, בחג החוקה, 16 בינואר 1968.